

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

46 A 65/2013-29

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce **T. P.**, bytem x, zastoupeného Mgr. Vladimírem Náprstkem, advokátem se sídlem Pivovarská 170, 266 01 Beroun, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č.j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, o námitkách proti záznamu v evidenční kartě řidiče,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č.j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce, Mgr. Vladimíra Náprstka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního, oddělení dopravně správních agend, ze dne 25. 11. 2011, č.j. ridicaky/75/10-33, zamítl a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil. Správní orgán 1. stupně rozhodl tak, že zamítl námitky žalobce podané proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče, kterým bylo dosaženo

celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, jako neodůvodněné a provedené záznamy ke dni 9. 11. 2010 potvrdil.

Žalobce uvedl, že již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítal, že správní orgán ohledně skutkového a právního hodnocení věci jen cituje právní větu rozhodnutí NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, aniž by aplikaci tohoto judikátu v tomto řízení dostatečně odůvodnil. Již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně také napadl nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, neboť se tento orgán nevypořádal s jeho námitkami. Správní orgán pouze konstatoval, že pokud jde o námitky proti zápisu bodů, neshledal žádné pochybení, neboť se jedná o pravomocně skončená řízení a správní orgán není oprávněn zkoumat zákonnost nebo správnost pravomocných rozhodnutí a uložených pokut a oprava bodů může být provedena pouze tehdy, dojde-li ke zrušení pokuty orgánem, který o uložení pokuty rozhodoval. Správní orgán nemůže provádět opravu v záznamu bodů na základě nesouhlasu přestupce.

Uvedl dále, že již v prvním odvolání ze dne 14. 2. 2011 namítal, že z fotokopií pokutových bloků zjistil, že pokutový blok série x, který byl vydán Policií ČR, Obvodním ředitelstvím Praha 1 dne 14. 10. 2008 a pokutový blok série x vydaný Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Severočeského kraje, odborem služby dopravní policie dne 17. 6. 2009, nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky podle ustanovení § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“). Oba pokutové bloky trpí totožnou vadou, a sice, že na nich není uvedeno jméno a příjmení oprávněné osoby, obsahují toliko její funkci a podpis bez čitelného uvedení jména a příjmení.

Ohledně pokutového bloku série x vydaného dne 17. 6. 2009 správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že dne 26. 9. 2011 obdržel sdělení od Policie ČR, Krajského ředitelství Policie ČR Ústí nad Labem, že neshledala, že by tu byly zákonné důvody pro vyslovení závěru, že toto rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo v rozporu s právními předpisy, a proto nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení. Ohledně bloku série x, který byl vydán dne 14. 10. 2008 poté, co správní orgán ztratil pravomoc k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu marného uplynutí lhůty podle § 96 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., s. ř., ve znění pozdějších předpisů, se zabýval výhradně námitkou žalobce ohledně administrativních nedostatků předmětného rozhodnutí s tím, že námitku shledal jako oprávněnou a proto odbor Krajského ředitelství Policie ČR hl. m. Prahy přikázal správnímu orgánu dopravního inspektorátu Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 1 vydat opravné rozhodnutí, kterým tuto vadu, která nemá vliv na zákonnost, odstraní.

Žalovaný poukázal na to, že z citovaných pokutových bloků a postupu Policie ČR je zřejmé, že pokutové bloky nemají předepsané náležitosti vyplývající z právních předpisů, zejména z ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona. V odvolání opětovně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, že „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 věť druhé přestupkového zákona a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona (usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 77/2000 ze dne 12. 4. 2001). Z toho vyplývá, že jestliže má mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokutový blok) kvalitu správního rozhodnutí, musí

obsahovat všechny náležitosti, které jsou uvedeny jednak v ustanovení § 85 odst. 3 a 4 přestupkového zákona a jednak všechny náležitosti vyplývající z obsahu těchto pokutových bloků vydaných podle § 85 odst. 1 přestupkového zákona. Jednou z povinných náležitostí předepsaných na pokutovém bloku je i „podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“. V jeho případě však oba pokutové bloky obsahují pouze podpisy a funkce oprávněných osob a nikoli již jejich jména a příjmení. Další povinnou náležitostí pokutového bloku je označení § a zákona, podle kterých byla pokuta uložena. Je-li však zákon neúplně označen, jedná se o další formální vadu pokutového bloku, což je v jeho případě blok série x vydaný 17. 6. 2009.

Podle názoru žalobce je třeba zkoumat, zda podklady, které tu v době rozhodování správního orgánu 1. stupně byly, jsou způsobilými podklady pro záznam v registru řidičů. Neobsahují-li pokutové bloky jméno a příjmení oprávněné osoby, pak ani ve světle usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001 nelze uvažovat o tom, že napadené pokutové bloky jsou správními rozhodnutími a nejsou-li napadené pokutové bloky správními rozhodnutími splňujícími zákonné požadavky na jejich kvalitu, pak se à contrario jedná o paakty, či nicotné právní akty, na které je třeba pohlížet, jako by neexistovaly a k této skutečnosti je pak jakýkoliv správní orgán rozhodující o námitkách proti uvedenému záznamu bodů v registru řidičů povinen přihlížet z úřední povinnosti stejně jako jakýkoliv jiný orgán veřejné správy. Tento argument žalobce uplatňoval opakovaně v průběhu celého námitkového řízení, žalovaný ani správní orgán 1. stupně se však s jeho argumenty nevypořádali. Pokud orgán Policie ČR postupoval tak, že vydal opravné usnesení takového nicotného rozhodnutí, pak žalobce namítl, že vydání opravného rozhodnutí nemůže v žádném případě mít vliv na kvalitu nicotného správního aktu a paakt konvalidovat takovým způsobem, aby se z něj stal zákonný správní akt se všemi jeho účinky směřujícími vůči jeho adresátům.

Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání rovněž namítl, že pokud by i přes uvedené argumenty dospěl žalovaný k závěru, že pokutový blok ze dne 14. 10. 2008, ve znění opravného usnesení ze dne 31. 10. 2011, je způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů, pak à contrario je za prvé nepochybné, že ke dni provedení tohoto zápisu, to je ke dni 14. 10. 2008, ani ke dni 9. 11. 2010, kdy mělo být dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení, nebyl pokutový blok ze dne 14. 10. 2008 způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů a nemohlo tak dojít na základě takového pokutového bloku k zápisu do bodového hodnocení řidiče, a za druhé, pokutový blok ze dne 17. 6. 2009 nikdy nebyl ani není způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů. S ohledem na uvedené tak nemohly být pokutové bloky série x ze dne 14. 10. 2008 a série x ze dne 17. 6. 2009 podkladem pro zápis do bodové evidence řidiče ve smyslu ustanovení § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) ke dni 9. 11. 2010.

Namítl, že žalovaný se s uvedenými odvolacími důvody v napadeném rozhodnutí nevypořádal, pouze uvedl, že předmětné pokutové bloky obsahují všechny obligatorní údaje požadované zákonem, a proto je rovněž jako správní orgán 1. stupně považuje za zcela způsobilé právní podklady prokazující protiprávní jednání odvolatele, která byla jako přestupky projednána uložením blokových pokut v blokových řízeních v souladu s § 84 odst. 1 přestupkového zákona, a proto nemůže námitky žalobce akceptovat. Žalobce uvedl, že

takové odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečné a taky stejně jako rozhodnutí správního orgánu 1. stupně za nepřezkoumatelné. Nejen, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, ale zejména vůbec neodůvodnil, z jakého důvodu neaplikoval při své rozhodovací činnosti v odvolání opakovaně citované usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 21. 4. 2001. Napadené rozhodnutí proto považuje za nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje nároky správního rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce také uvedl, že pokud by soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je po obsahové stránce dostatečně odůvodněno tak, že je možné je považovat za přezkoumatelné, pak nelze v žádném případě souhlasit s právním názorem žalovaného ohledně kvality vyplňování pokutových bloků a z toho vyplývajících závěrů ohledně záznamu v bodovém hodnocení řidiče. V této souvislosti odkázal na závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, podle kterého „oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Podle názoru žalobce závěr tohoto rozsudku NSS lze aplikovat v jeho případě, neboť z jiných důkazů, zejména pak z jednotlivých pokutových bloků je zřejmé, že pokutové bloky série x a série x nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky ve smyslu ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č.j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Uvedl, že je třeba připomenout, že žalobce nerozporuje, že je pachatelem přestupků, které byly podkladem k zápisu 12 bodů v registru řidičů, což je doloženo řádně vyplněnými pokutovými bloky, které byly žalobcem řádně podepsány. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně v podstatě z jediného důvodu a to z tvrzeného formálního nedostatku konkrétních podkladů pro záznam v registru řidičů spočívajícím v neuvedení jména a příjmení oprávněné osoby na pokutovém bloku série x a série x.

Na základě rozhodnutí žalovaného sp. zn. 039026/2011/KUSK a v souladu s usnesením NSS č.j. 5 As 39/2010-76 ze dne 24.8.2010, si správní orgán 1. stupně k ověření správnosti podkladů pro zápis do registru řidičů vyžádal kopie pokutových bloků jako relevantních podkladů, na základě kterých byla vypracována jednotlivá oznámení a na základě kterých byly žalobci v registru řidičů zaznamenány příslušné počty bodů. Dále uvedl, že na základě podání žalobce správní orgán 1. stupně postoupil napadená bloková řízení

příslušným orgánům Policie ČR k provedení přezkumného řízení. Sdělením Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje č.j. KRPU-87419-1/ČJ-2011-0400DP-06 ve věci přestupku ze dne 17. 6. 2009 bylo správnímu orgánu 1. stupně oznámeno, že příslušný policejní orgán neshledal zákonné důvody pro vyslovení závěru, že dotčené rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a neshledal tedy důvody k zahájení přezkumného řízení. Sdělením Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy č.j. KRPA-60304/ČJ-2011-0000DI ve věci přestupku ze dne 14. 10. 2008 bylo správnímu orgánu 1. stupně oznámeno, že příslušný policejní orgán pozbyl pravomoc k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu marného uplynutí objektivní lhůty stanovené § 96 odst. 1 správního řádu. Dále příslušný policejní orgán přikázal vydání opravného rozhodnutí, kterým budou opraveny administrativní nedostatky rozhodnutí, které však nemají vliv na jeho zákonnost. Napadená bloková řízení nebyla v přezkumném řízení zrušena, jedná se tedy o pravomocná rozhodnutí, do nichž již nelze žádným způsobem zasáhnout. Z výše uvedeného vyplývá, že jak správní orgán 1. stupně, tak žalovaný, měli dostatečné podklady k rozhodnutí o námitkách.

Námitka žalobce, že uvedené pokutové bloky nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky ve smyslu ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona a nejsou tak způsobilým podkladem pro zapsání bodů, nemůže podle žalovaného obstát. Rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí mít obsahové a formální náležitosti vyplývající z ustanovení § 85 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 přestupkového zákona. Obligatorní údaje na pokutovém bloku musí odpovídat § 85 odst. 4 přestupkového zákona, který explicitně stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Povinné údaje jsou tedy komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Tolik stanoví zákon a je nutné potvrdit, že tyto údaje pokutové bloky přestupků ze dne 14. 10. 2008 a ze dne 17. 6. 2009, které odvolatel zpochybňuje, zcela prokazatelně obsahují. Předmětné pokutové bloky tedy obsahují všechny obligatorní údaje požadované zákonem a proto je žalovaný i správní orgán 1. stupně považují za zcela způsobilé právní podklady prokazující protiprávní jednání žalobce, která byla jako přestupky projednána uložením blokových pokut v blokových řízeních zcela v souladu s ustanovením § 84 odst. 1 přestupkového zákona. Odkaz žalobce na rozsudek NS sp. zn. 21 Cdo 775/2000 nemá s řízením o námitkách žádnou relevantní souvislost.

Dále dodal, že námitky žalobce jsou však v řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů irelevantní. Odvolací správní orgán je při svém rozhodování mimo jiné vázán rozsudkem NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, na jehož základě je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Podle tohoto rozsudku se uvedená správní řízení rozlišují na řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu, ve kterých je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpise jako přestupek a zda byl řidič pachatelem, a na řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, ve kterých je předmětem posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Námitky žalobce, které uplatňuje ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů, z hlediska obsahu odpovídají

námítkám, které se týkají předmětu řízení o přestupku a mohly být uplatněny pouze ve fázi projednávání předmětných přestupků.

Záznam v registru řidičů lze provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Vzhledem ke specifčnosti blokového řízení se po souhlasu pachatele s uložením pokuty v blokovém řízení na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné. Tuto podmínku splňují i pokutové bloky, kdy žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a toto své rozhodnutí stvrdil vlastnoručním podpisem. V souladu s presumcí správnosti aktů veřejné moci správní orgán v řízení o námítkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Možná nezákonnost blokového řízení byla posouzena jak správním orgánem 1. stupně, tak žalovaným i orgány příslušnými k přezkumným řízením. Tyto orgány napadené blokové pokuty potvrdily a neshledaly zákonné podmínky k provedení přezkumných řízení. Z výše uvedených důvodů, z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí a vzhledem k tomu, že se v tomto rozhodnutí žalovaný plně vypořádal se všemi námítkami žalobce, žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného napadá především z důvodu nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádává s jeho argumentací a uvádí pouze všeobecná konstatování bez konkrétního vztahu k této věci. Naopak z vyjádření žalovaného nabyl dojem, že se žalovaný svým vyjádřením snaží konvalidovat obsahové nedostatky napadeného rozhodnutí a „dodatečně“ odůvodnit své rozhodnutí v podaném vyjádření k žalobě. Zejména se není možné dovolávat zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci za situace, kdy napadené pokutové bloky mají takové formální vady, že vůbec nesplňují zákonné požadavky na jejich kvalitu, pak se à contrario jedná o paaky či nicotné právní akty, na které je nutno pohlížet, jakoby neexistovaly, a k této skutečnosti je pak jakýkoliv správní orgán rozhodující o námítkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů povinen přihlížet z úřední povinnosti. Zdůraznil, že tento argument byl opakovaně v průběhu celého námitkového řízení uplatňován a žalovaný v napadeném rozhodnutí a ani v předchozím rozhodnutí správní orgán 1. stupně se s těmito argumenty vůbec nevypořádává. Poukazuje-li žalovaný na to, že rozsudek NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001 nemá s řízením o námítkách žádnou souvislost, pak s tímto tvrzením žalovaného není možno souhlasit. Jedná se totiž o rozhodnutí NS ČR, které se velmi podrobně zabývá obsahem rozhodnutí sui generis, pokutových bloků, a ačkoliv se toto rozhodnutí primárně netýká řízení o námítkách, jedná se o rozhodnutí, které podává výklad k předmětné materii a za situace, kdy toto rozhodnutí nebylo dosud žádným jiným rozhodnutím, ať NS ČR nebo NSS vyvráceno, je na něho třeba hledět jako na soudní rozhodnutí, které je třeba respektovat a při rozhodovací praxi se jím řídit. Protože se tím žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabývá, je i z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývá tím, z jakého důvodu nebyly v tomto řízení aplikovány závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, které je podle jeho názoru třeba vztáhnout na tento případ, neboť z napadených pokutových bloků nelze učinit závěr, že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

Ze správního spisu soud zjistil, že Magistrát města Kladna, Odbor správní - oddělení dopravně správních agend, rozhodl dne 31. 1. 2011 pod zn. ridicaky/7545/10-11 podle § 123 f odst. 3 zákona o silničním provozu, o námitkách žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče tak, že jeho námitky zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy 4 bodů ze dne 2. 9. 2010 s PM 9. 11. 2010, 3 bodů ze dne 17. 6. 2009, 2 bodů ze dne 14. 10. 2008 a 1 bodu ze dne 13. 3. 2008, se ke dni 9. 11. 2010 potvrzují.

Rozhodnutí správní orgán 1. stupně odůvodnil tím, že dne 11. 11. 2010 odeslal žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 9. 11. 2010 a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tyto písemnosti byly žalobci předány až 1. 12. 2010, kdy se dostavil na úřad osobně, dne 9. 12. 2010 bylo zablokováno jeho řidičské oprávnění. Dne 9. 12. 2010 obdržel správní orgán námitky proti provedení záznamu bodů, tedy po uplynutí zákonné lhůty 5 pracovních dnů. Námitky byly podány proti těmto záznamům: rozhodnutí ze dne 9. 11. 2010 vydané Magistrátem města Ostrava pro porušení § 22 odst. 1 písm. f) bod 8 přestupkového zákona – nedání přednosti v jízdě v případech, ve kterých je povinen řidič dát přednost v jízdě podle zvláštního předpisu, za uvedený přestupek byly zapsány v registru řidičů 4 body; přestupek spáchaný 17. 6. 2009 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona – překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, projednán Oddělením silničního dohledu Ústí nad Labem, v registru řidičů byly zapsány 2 body; přestupek spáchaný 14. 10. 2008 podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona, projednán Dopravním inspektorátem Praha, v registru řidičů byly zapsány 2 body; přestupek spáchaný 13. 3. 2008 podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona - porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky, projednán Městskou policií hl. m. Prahy, v registru řidičů byl žalobci zapsán 1 bod. V evidenční kartě řidiče se u žalobce vede záznam ještě za spáchání přestupku dne 13. 6. 2010, kterého se dopustil porušením § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích, překročením nejvyšší dovolené rychlosti.

Správní orgán 1. stupně odkázal v rozhodnutí na rozsudek NSS č.j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6.8.2009, ze kterého vyplývá, že je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, protože tato řízení mají zcela rozdílný předmět.

Uvedl, že dne 5. 1. 2011 obdržel vyjádření žalobce ke včasnosti podání „Námitek proti provedení záznamu bodů“, ve kterém žalobce uvedl, že mu bylo při ústním jednání sděleno, že námitky byly podány opožděně a tedy nelze k těmto námitkám přihlížet, neboť nebyla splněna zákonem stanovená lhůta k podání námitek, která činí pět pracovních dnů. K tomu správní orgán uvedl, že dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu na pozemních komunikacích po uplynutí 5 pracovních dnů ode dne, v němž bylo doručeno oznámení, pozbývá řidič řidičské oprávnění, neznamená to však, že by na námitky mělo být nahlíženo, jako by nebyly podány, řízení o námitkách je stále vedeno. Dále žalobce ve vyjádření uvedl, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu je rozhodnutím, přesto však nesplňuje obecné zákonem stanovené náležitosti dle § 68 správního řádu. K tomu správní orgán uvedl, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém

hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění podle zákona o provozu na pozemních komunikacích, je oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, nikoliv rozhodnutím. Poučením je § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. U jednání dne 13. 1. 2011 právní zástupce žalobce zdůraznil, že při jednání na Magistrátu města Ostravy a rovněž při řešení dopravní nehody bylo žalobci sděleno, že v bodovém hodnocení má zaneseny 4 body a s tím koresponduje i to, že žalobce si není vědom přestupků ze dne 14. 10. 2008 a 17. 6. 2009. Tato skutečnost však nevyplyvá ze žádných podkladů v tomto řízení o námitkách, není zřejmé, z jakého důvodu pracovník Magistrátu města Ostravy tuto skutečnost uvedl. K tomu správní orgán uvedl, že v rozhodnutí Magistrátu města Ostravy není uvedeno, že by osoba měla v bodovém hodnocení 4 body, pouze Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, v rozhodnutí uvedl, že bylo přihlédnuto k výpisu z registru řidičů, ze kterého je zřejmé, že se v případě obviněného jedná o vůbec první nehodu za cca 12 let řidičské praxe. Z výpisu z evidenční karty řidiče pro správní řízení, který byl zaslán Magistrátu města Ostravy, je zcela zřejmé, že v době spáchání a řešení dané dopravní nehody měl žalobce aktuální stav bodového hodnocení 8 bodů. Na základě uvedeného Magistrát města Kladna provedl kontrolu záznamu bodů v registru řidičů žalobce ohledně přestupků, neshledal vadu v provedeném záznamu bodů, a proto námitky žalobce zamítl.

K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutí správního orgánu 1. stupně zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání.

Správní orgán 1. stupně pokračoval dále v řízení o námitkách v souladu s vysloveným právním názorem odvolacího orgánu a vyžádal kopie pokutových bloků jako relevantních podkladů, na základě kterých byla vypracována jednotlivá oznámení. Dne 29. 8. 2011 uvedl žalobce při seznámením se s podklady rozhodnutí, že nesouhlasí s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14. 10. 2008 a 17. 9. 2009, neboť pokutové bloky neobsahují náležitosti stanovené zákonem a žádal o jejich přezkum. Správní orgán 1. stupně proto postoupil napadená bloková řízení příslušným orgánům k provedení přezkumného řízení. Totožné námitky uplatňoval žalobce i při jednání před správním orgánem 1. stupně dne 7. 11. 2011 přesto, že napadené pokutové bloky nebyly v přezkumném řízení zrušeny. Správní orgán 1. stupně po provedeném řízení dospěl k závěru, že námitky odvolatele (žalobce) jsou neodůvodněné a proto vydal dne 25. 11. 2011 rozhodnutí, kterým námitky podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl a potvrdil záznamy bodů v kartě řidiče ze dne 13. 3. 2008, ze dne 14. 10. 2008, ze dne 17. 6. 2009, ze dne 13. 6. 2010 a ze dne 9. 11. 2010, kterými bylo dosaženo 12 bodů.

Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 25. 11. 2011 podal žalobce odvolání, ve kterém opětovně napadá bloková řízení ze dne 14. 10. 2008 a 17. 6. 2009, protože nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky podle ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona, nejsou způsobitelným podkladem pro zapsání bodů, protože jsou nicotnými právními akty. Žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dospěl k závěru, že je spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 9. 11. 2010 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů v rámci bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány správně a

v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. K námitkám žalobce konstatoval, že správní orgán 1. stupně správně námitky zamítl jako neodůvodněné, nikoli nedůvodné, jak uvádí žalobce, neboť tak explicitně stanoví § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu. Dále konstatoval, že žalobce v podaných námitkách napadl nejen záznam ze dne 9. 11. 2010, kterým dosáhl celkového počtu 12 bodů, ale i další záznamy. K námitkám žalobce odvolací orgán uvedl, že žalobce podal námitky po marném uplynutí pětidenní lhůty stanovené v § 123c odst. 3 silničního zákona, a nemohlo tak dojít k přerušení běhu lhůt stanovených v § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu a žalobce tak ke dni 9. 12. 2010 pozbyl řídičské oprávnění.

K námitkám týkajícím se blokových řízení odvolací orgán uvedl, že k projednání přestupku uložením pokuty v blokovém řízení lze přistoupit jen za podmínek stanovených v § 84 odst. 1 přestupkového zákona. Pokutový blok vydaný v blokovém řízení je zvláštním druhem rozhodnutí o přestupku a současně i dokladem o zaplacení nebo uložení pokuty. Samotný pokutový blok má svá specifika, a to zejména omezený prostor k vypsání údajů o blokové pokutě. Obligatorní údaje na pokutovém bloku musí odpovídat ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona, který explicitně stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Povinné údaje jsou tedy, komu, kdy a za jaký přestupek byla uložena. Je nutné potvrdit, že tyto údaje pokutové bloky, a to i pokutové bloky přestupků ze dne 14. 10. 2008 a 17. 6. 2009, které odvolatel zpochybňuje, zcela prokazatelně obsahují. Odvolací orgán proto uzavřel, že předmětné pokutové bloky obsahují všechny obligatorní údaje požadované zákonem, a proto je považuje za zcela způsobilé důkazy, jako právní podklady prokazující protiprávní jednání žalobce, která byla jako přestupky projednána uložením blokových pokut v blokových řízeních zcela v souladu s § 84 odst. 1 přestupkového zákona. Proto nemůže odvolací orgán námitky žalobce akceptovat. Dne 29. 8. 2011, kdy se žalobce nesouhlasně vyjádřil k blokovým pokutám ze dne 14. 10. 2008 a 17. 6. 2009, již nebylo možné o nich zahájit přezkumné řízení, neboť již uplynuly propadné lhůty stanovené v § 96 odst. 1 a v § 97 odst. 2 správního řádu. Pravomocné správní akty jsou pro správní orgán 1. stupně provádějící zápis bodů závazné. Jak vyplývá ze spisové dokumentace v řízení o námitkách, orgány příslušné k provedení přezkumných řízení napadené pokutové bloky potvrdily a neshledaly zákonné podmínky k provedení přezkumných řízení. Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a proto odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Součástí správního spisu jsou také kopie pokutových bloků, kterých se týkají námitky žalobce.

V pokutovém bloku série x, x ze dne 17. 6. 2009, dílu „A“, je vedle jména a příjmení, rodného čísla a bydliště žalobce v rubrice „Pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno: 22/1 f 4 zák. č. 200/90 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V rubrice „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: 18.00, D 8 Zdiby 5 A 9 31 63, R 130/150/146 § 18/3 z. č. 361/00 Sb.“ V rubrice „Celková výše uložené pokuty“ je uvedena částka 1 000 Kč, v rubrice „podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“ je uveden podpis i zkratka funkce. Blok je podepsán v rubrice přestupce a potvrzení o převzetí dílu „B“ pokutového bloku je datováno také 17. 6. 2009.

V pokutovém bloku série x ze dne 14. 10. 2008 dílu „A“ je vedle jména, příjmení, data narození a bydliště žalobce v rubrice „Pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno: 22/1 f 4 zák. č. 200/90 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V rubrice „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: 15.45, 14. 10. 2008, 50/70-3-62 5A9 3163, mazda, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. V rubrice „Celková výše uložené pokuty“ je uvedena částka 1 000 Kč, v rubrice „podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“ je uveden podpis, zkratka funkce a služební číslo. Blok je podepsán v rubrice přestupce a potvrzení o převzetí dílu „B“ pokutového bloku je datováno 14. 10. 2008.

V pokutovém bloku série x A x na pokutu 1 000 Kč je v rubrice „uloženo za přestupek dle §“ uvedeno 22/1 f zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, na místě nezaplacenou. Na pokutovém bloku je uvedeno jméno, datum narození, bydliště žalobce a číslo jeho občanského průkazu a v rubrice „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: 9.35 hodin, x, zákaz vjezdu B1, mazda 5A9 3163. Blok je datován v Praze dne 13. 3. 2008, v rubrice „podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“ je uvedena zkratka funkce, jméno a příjmení a podpis. V rubrice „Potvrzuji převzetí dílu B pokutového bloku a byl jsem poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení“ je podpis žalobce a datum 13. 3. 2008.

Žaloba byla podána včas a je věcně projednatelná, proto soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), jakož i řízení předcházející vydání rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§75 s.ř.s.). Soud o věci rozhodl v souladu s § 51 s.ř.s. bez jednání, jelikož účastníci s tímto postupem vyslovili svůj souhlas.

Krajský soud v Praze se nejprve zabýval námitkou žalobce spočívající v tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce v této souvislosti odkázal na ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Požadavky na řádné odůvodnění rozhodnutí správních orgánů plynou i z judikatury správních soudů, podle níž je nezbytné, aby se správní orgán v souladu s uvedeným ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal se všemi námitkami účastníků řízení, a to takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možno dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (např. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č.j. 9 As 71/2008-9), v opačném případě může své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Nevypořádání se s uplatněnými odvolacími námitkami zpravidla způsobuje nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Soud neshledal námitku žalobce spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí důvodnou. Žalobce uvedl, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami a neodůvodnil, z jakého důvodu neaplikoval při své rozhodovací činnosti v odvolání opakovaně citované usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001. Tato námitka žalobce není důvodná. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí jednak vypořádal s námitkou žalobce, že správní orgán 1. stupně nesprávně uvedl ve výroku svého rozhodnutí, že námitky zamítá jako neodůvodněné, místo nedůvodné, a jednak se podrobně vypořádal

s námitkou žalobce, že pokutové bloky neobsahují jméno a příjmení oprávněné osoby, tudíž jsou podle jeho názoru nicotnými akty. Vypořádání této námitky žalobce žalovaným zahrnuje i vypořádání se s usnesením NS ČR ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. 21 Cdo 775/2000, přesto, že v odůvodnění rozhodnutí žalovaného není výslovně označeno. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že obligatorní údaje na pokutovém bloku musí odpovídat ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona, který explicitně stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Povinné údaje jsou tedy komu, kdy a za jaký přestupek je sankce ukládána, a žalovaný potvrdil, že tyto údaje pokutové bloky, včetně pokutových bloků přestupků ze dne 14. 10. 2008 a ze dne 17. 6. 2009, které žalobce zpochybňuje, zcela prokazatelně obsahují, a proto je rovněž jako správní orgán 1. stupně považuje za zcela způsobilé podklady prokazující protiprávní jednání žalobce.

Ve vztahu k žalobním bodům týkajícím se samotných pokutových bloků a kvality jejich vyplňování již v rozsudku ze dne 20. 2. 2015, č.j. 46 A 9/2013, Krajský soud v Praze poukázal na to, jakými námitkami se vůbec mohou zabývat správní orgány v řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu, podle něhož „nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ K této otázce se již ve své judikatuře vyjádřil NSS, který ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, uvedl, že „správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“. Předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, je splnění základních formálních náležitostí pokutového bloku (rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2014, č.j. 4 As 3/2014-39), přičemž „k tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné“. Jinými slovy, ze shora citované judikatury lze dovodit, že správní orgány se v námitkovém řízení nemohou zabývat správností a zákonností aktů orgánů veřejné moci, tedy pokutových bloků, musí však zkoumat, zda tyto bloky splňují základní formální náležitosti pokutového bloku a současně nejsou nesrozumitelné či vnitřně rozporné.

Požadavky na náležitosti, které musí pokutové bloky splňovat, vychází především z ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona, podle něhož „pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena“.

Nesplnění těchto základních náležitostí, zejména údaje, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, žalobce namítal u bloku ze dne 17. 6. 2009. Ani tuto námitku však zdejší soud důvodnou neshledal. Přihlédl přitom především k závěrům plynoucím z rozsudku NSS ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (které nijak neodporují závěrům rozsudku NS ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, který žalobce v žalobě zmiňuje), z něhož vyplývá, že „při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“. Krajský soud v Praze je s ohledem na citované závěry NSS toho názoru, že v projednávané věci pokutový blok ze dne 17. 6. 2009 náležitosti plynoucí z ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona splňuje (tedy plyne z něj, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena). Obsahuje jednak údaj, že pokuta byla udělena žalobci, který byl dostatečně identifikován jménem, příjmením, rodným číslem a bydlištěm, a jednak údaj, kdy mu byla udělena, neboť obsahuje časový údaj „18.00“, který ve spojení s datem vystavení dne 17. 6. 2009 jednoznačně z časového hlediska jednání žalobce konkretizuje. Uvedena je též registrační značka vozidla, jímž byl přestupek spáchán. Pokud jde o údaje, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jejichž nedostatečnost žalobce namítal, soud konstatuje, že ani v tom nesoulad s výše uvedenými požadavky neshledal. Z daného pokutového bloku je zřejmé, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona, ve znění do 31. 12. 2009, podle něhož „přestupku se dopustí ten, kdo při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.“

Pokud by tímto popis jednání žalobce v bloku skončil, nemohlo by se jednat o určení jednání dostatečně konkrétní, jednoznačné a nezaměnitelné. Posuzovaný blok však obsahuje ještě údaj „§ 18 odst. 3 zák. č. 361/00, přičemž ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu stanoví, že „Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km/h.“

Z daného údaje je tedy rozpoznatelné, za jaký přestupek byla pokuta udělena a jednání, kterým se žalobce přestupku dopustil, tak není možné zaměnit s jakýmkoliv jednáním jiným. Proto podle názoru zdejšího soudu i v tomto údaji předmětný pokutový blok vyhovuje požadavkům ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 20. 2. 2015, sp. zn. 46 A 9/2013).

Pokud jde o stěžejní námitku žaloby, a to absenci jména a příjmení osoby, která pokutu udělila, soud shledal tuto námitku žalobce důvodnou, pokud jde o pokutový blok ze

dne 17. 6. 2009. V této souvislosti soud musí odkázat na rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20, podle kterého z pokutového bloku musí být zřejmé, kdo ho vypsál, přičemž „ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla uvedením jména (...) nebo z identifikačního čísla policisty“. Na bloku ze dne 17. 6. 2009 je u oprávněné osoby uveden podpis policisty a zkratka jeho funkce. Jeho jméno a příjmení na bloku uvedeno není a není zde uvedeno ani jeho identifikační číslo. Policistu, který žalobci vystavil blok dne 17. 6. 2009 tedy nelze identifikovat, a proto tento blok nesplňuje náležitosti ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona a není tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče.

Jiná je situace u pokutového bloku ze dne 14. 10. 2008. Na tomto bloku je vedle podpisu a zkratky funkce policisty, který blok vystavil, uvedeno i jeho identifikační číslo. Podle tohoto čísla je možné policistu identifikovat, nelze mít tedy pochybnosti o tom, kdo pokutový blok vypsál. S ohledem na to, že tento blok splňuje i ostatní náležitosti, a to náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 přestupkového zákona, je tento blok způsobilý být podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče.

Vzhledem k tomu, že soud shledal námitku žalobce, pokud jde o náležitosti pokutového bloku ze dne 17. 6. 2009 důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž zrušil i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podle ustanovení § 78 odst. 3 s.ř.s., v zájmu urychleného rozhodnutí v této věci.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci jako úspěšnému ve věci přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě za soudní poplatek 3 000 Kč a náhradu za odměnu advokátovi za poskytnutí právní služby za 3 úkony (převzetí věci, sepsání žaloby a replika k vyjádření žalovaného) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, celkem 13 200 Kč. Žalovaný ve věci úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů řízení přiznána nebyla.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. listopadu 2015

Olga S t r á n s k á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková